

Γ1. Η συμπεριφορά του αργότερα, όπως είναι φυσικό σε σπουδαία γεγονότα και πολύπλοκες συγκυρίες, παρουσίασε πολλές διαφορές και αλλαγές ως προς αυτό. Από τη φύση του, όμως, αν και υπήρχαν πολλές και μεγάλες συμφορές, η φιλονικία και η φιλαρχία σ' αυτόν ήταν πολύ ισχυρές, όπως είναι φανερό σύμφωνα με τις παιδικές του εμπειρίες. Γιατί, ενώ πιεζόταν στον αγώνα, όταν έφτασε στα δάχτυλα του αντιπάλου, για να μην πέσει στο στόμα του, ήταν ικανός να φάει τα χέρια. Αφού, όμως, σταμάτησε εκείνος να τον πιάνει και του είπε: «δαγκώνεις Αλκιβιάδη, όπως ακριβώς οι γυναίκες», (αυτός) απάντησε «εγώ όχι βέβαια, αλλά (δαγκώνω) όπως τα λιοντάρια».

Γ2. ἤθεσι

μεῖζον

ἐπιδειξαι

ἰσχυρά

πεπτωκέναι

ἀναγόντων

οἶω

ἔσονται

εἰρήκετε

γύναι

Γ3. ἤθος: υποκείμενο του ρήματος ἐπεδείξατο

πολλάς: ονοματικός ομοιόπτωτος, επιθετικός προσδιορισμός στο ἄνομοιότητας και μεταβολάς

ὄντων: εναντιωματική μετοχή, γενική απόλυτη

παθῶν: υποκείμενο της μετοχής ὄντων

τό φιλόνηκον: υποκείμενο του ρήματος ἦν

ἰσχυρότατον: κατηγορούμενο του φιλόνηκον εκ του συνδετικού ἦν

ὑπέρ τοῦ μή πεσεῖν: εμπρόθετος επιρρηματικός προσδιορισμός του σκοπού

ἀναγωγών: επιρρηματική χρονική ή τροπική μετοχή, συνημμένη
τάς χειρας: αντικείμενο του απαρεμφάτου διαφαγεῖν
ἐκείνου: υποκείμενο της μετοχής ἀφέντος και εἰπόντος